

dannelse. Derfor foreslås det i *stk. 4*, at byfornyelsesprogrammet alene skal indeholde en beskrivelse af områdets problemer og ressourcer, en handlings- og tidsplan samt en beskrivelse af foranstaltninger, der søges støtte til.

Programmet skal endvidere indeholde en tidsplan for indsatsen med frist for afslutningen. Der er kun indvundet få erfaringer med, hvor lang gennemførelsesiden for beslutninger om helhedsorienteret byfornyelse er, men det vurderes som hensigtsmæssigt at fastholde grænsen på 5 år. Det foreslås i *stk. 5*, at fristen for gennemførelse af en beslutning om områdefornyelse højst kan være 5 år fra vedtagelsen af beslutningen. Det skal understreges, at det er kommunalbestyrelsens ansvar at tilrettelægge beslutningen således, at programmet gennemføres inden for den fastsatte tidsfrist på 5 år.

Da indsatsen i erhvervs- og havneområder primært er af afklarende og planlægningsmæssig art, foreslås det i *stk. 6*, at tidsfristen for gennemførelse af beslutningen fastsættes i dialog med kommunalbestyrelsen i forbindelse med, at der gives tilsagn om støtte. Den fastsatte tidsfrist vedrører ikke gennemførelsen af den fysiske omdannelse af området.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren i særlige tilfælde kan dispensere fra de fastsatte frister for gennemførelsen. Kommunalbestyrelsen skal i givet fald, inden fristen overskrides, fremsende begrundet ansøgning til økonomi- og erhvervsministeren om dispensation fra fristen. Økonomi- og erhvervsministeren vil herefter konkret vurdere, om der er grundlag for at meddele dispensation.

Det foreslås i *stk. 7*, at den udbetalte statsstøtte kan kræves tilbagebetalt, hvis tidsfristen ikke overholdes. Beslutning herom vil blive truffet ud fra en konkret vurdering af, om formålet med byfornyelsesprogrammet er overholdt, og at de budgetterede udgifter er afholdt til de planlagte og gennemførte initiativer.

Til § 6

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 6, *stk. 1*, idet der dog som konsekvens af ændringen af styringen af byfornyelsesmidlerne fra investeringsramme til udgiftsramme foreslås, at den enkelte kommune får tildelt en udgiftsramme, der angiver den statslige støtte, kommunen har til rådighed til områdefornyelsen.

Det foreslås, at der ud af den årlige byfornyelsesramme i finansloven afsættes 50 mill.kr til gennemførelse af områdefornyelse. Det betyder, at den statslige støtteintensitet fastholdes på det nuværende niveau i

den gældende lov, hvor der afsættes en investeringsramme på 150 mill.kr., og hvor den gennemsnitlige statslige refusion er ca. en tredjedel. Det foreslås endvidere, at økonomi- og erhvervsministeren kan bevilge kommunalbestyrelsen refusion af udgifter til gennemførelse af områdefornyelsen.

I *stk. 2* foreslås, hvilke foranstaltninger i områdefornyelsesbeslutningen, der kan ydes refusion til. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7.

I forslaget *stk. 2, nr. 1*, foreslås, at udgifterne til programudarbejdelse, som danner grundlaget for kommunalbestyrelsens beslutning, omfattes af refusionen. Områdefornyelsen skal gennemføres med en bevidst strategi for inddragelsen af de lokale interessenter - såvel private investorer som institutioner, virksomheder, foreninger, beboere og boligselskaber - for at give den største effekt. Initiativer i forbindelse med inddragelse af interessenterne og oprettelse af partnerskab, jf. bemærkningerne til § 5, foreslås derfor også omfattet af refusionen. Som udgangspunkt opfattes det som en kommunal opgave at udarbejde byfornyelsesprogrammet, men såfremt kommunalbestyrelsen finder, at der ikke er lokale ressourcer til planlægningsprocessen, kan der ydes refusion til udgifter til rådgivere. For at optimere integrationen mellem bygningsfornyelse og områdefornyelse er det hensigten, at kommunens udgifter til planlægning af bygningsfornyelse i et område, der er omfattet af en beslutning om områdefornyelse, kan refunderes, hvis bygningsfornyelse indgår i byfornyelsesprogrammet. I planlægningen kan indgå opsøgende og informerende arbejde i forhold til ejerne. Der gives ikke refusion til kommunens egne lønudgifter eller til planlægningsopgaver, der følger af planloven.

I *nr. 2 til 4* foreslås, at der gives refusion til forskellige indsatser, som inddrager og kræver samarbejde mellem forskellige forvaltninger i den enkelte kommune. Der ydes støtte til forbedring af byens rum og til særlige trafikale, kulturelle og boligsociale foranstaltninger. Det foreslås i nr. 3, at der kan ydes refusion til etablering af lokaler med kulturelle og boligsociale formål til brug for områdets private foreninger, institutioner og beboere.

I forhold til gældende lov nævner forslaget ikke byøkologiske foranstaltninger som et selvstændigt indsatsområde, idet det forudsættes, at miljø- og energimæssige overvejelser indgår som en naturlig del af den kommunale planlægning.

I *stk. 3* foreslås det som noget nyt, at den statslige støtte ved områdefornyelse kan ydes til ældre erhvervs- og havneområder. Støtten kan gives til udgif-